

Evandjelje po Marku

¹ Početak Evandjelja Isusa Krista Sina Božjega.
² Pisano je u Izaiji proroku: Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da ti pripravi put.
³ Glas više u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! ⁴ Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha. ⁵ Grnula k njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemcima: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeha. ⁶ Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima i divljim medom. ⁷ I propovijedao je: "Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. ⁸ Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim." ⁹ Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. ¹⁰ I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, ¹¹ a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina! ¹² I odmah ga Duh nagna u pustinju. ¹³ I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu. ¹⁴ A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evandjelje Božje: ¹⁵ "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evandjelju!" ¹⁶ I prolazeći uz

Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari. ¹⁷ I reče im Isus: "Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!" ¹⁸ Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim. ¹⁹ Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže. ²⁰ Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim. ²¹ I stignu u Kafarnaum. Odmah u subotu uđe on u sinagogu i poče naučavati. ²² Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci. ²³ A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: ²⁴ "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!" ²⁵ Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!" ²⁶ Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega. ²⁷ Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se." ²⁸ I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolini galilejskoj. ²⁹ I odmah pošto iziđoše iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. ³⁰ A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. ³¹ On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im. ³² Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. ³³ I sav je grad nagrnuo k vratima. ³⁴ I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge

izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali. ³⁵ Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. ³⁶ Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. ³⁷ Kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi te traže." ³⁸ Kaže im: "Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao." ³⁹ I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio. ⁴⁰ I dođe k njemu neki gubavac, klekne i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me očistiti!" ⁴¹ Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: "Hoću, budi čist!" ⁴² I odmah nesta s njega gube i očisti se. ⁴³ Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi ⁴⁴ riječima: "Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." ⁴⁵ Ali čim iziđe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

2

¹ I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u kući. ² I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše Riječ. ³ I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica. ⁴ Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj

je uzeti ležao. ⁵ Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: “Sinko! Otpuštaju ti se grijesi.” ⁶ Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počеше mudrovati u sebi: ⁷ “Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehе otpuštati doli Bog jedini?” ⁸ Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im: “Što to mudrujete u sebi? ⁹ Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?’” ¹⁰ Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehе!” I reče uzetomu: ¹¹ “Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!” ¹² I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: “Takvo što nikad još ne vidjesmo!” ¹³ Isus ponovno iziđe k moru. Sve je ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih poučavaše. ¹⁴ Prolazeći ugleda Levija Alfejeva gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: “Pođi za mnom!” On usta i pođe za njim. ¹⁵ Kada zatim Isus bijaše za stolom u njegovoj kući, nađoše se za stolom s njime i njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo ih je uistinu mnogo. A slijedili su ga ¹⁶ i pismoznanci farizejske sljedbe pa vidjevši da jede s grešnicima i carinicima rekoše njegovim učenicima: “Zašto jede s carinicima i grešnicima?” ¹⁷ Čuvši to, Isus im reče: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.” ¹⁸ Ivanovi su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: “Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?” ¹⁹ Nato im Isus reče: “Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima?

Dokle god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. ²⁰ Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan!” ²¹ “Nitko ne prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa starog odijela pa nastane još veća rupa.” ²² “I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će vino poderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego - novo vino u nove mješine!” ²³ Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Njegovi učenici počеше putem trgati klasje. A farizeji mu rekoše: ²⁴ “Gle! Zašto čine što subotom nije dopušteno?” ²⁵ Isus im odgovori: “Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje te se nađe u potrebi on i njegovi pratioci? ²⁶ Kako za velikog svećenika Ebjataru uđe u Dom Božji i pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?” ²⁷ I govoraše im: “Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. ²⁸ Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!”

3

¹ Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke. ² A oni vrebahu hoće li ga Isus u subotu izliječiti, da ga optuže. ³ On kaže čovjeku usahle ruke: “Stani na sredinu!” ⁴ A njima će: “Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili pogubiti?” No oni su šutjeli. ⁵ A on, ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu pogledom pa reče tom čovjeku: “Ispruži ruku!” On ispruži - i ruka mu zdrava! ⁶ Farizeji iziđu i dadnu se

odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da ga pogube. ⁷ Isus se s učenicima povuče k moru. Za njim je išao silan svijet iz Galileje. I iz Judeje, ⁸ iz Jeruzalema, iz Idumeje, iz Transjordanije i iz okolice Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo što čini i nagnulo k njemu. ⁹ Stoga reče učenicima neka mu se zbog mnoštva pripravi lađica da ga ne bi zgnjeli. ¹⁰ Jer mnoge je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogođeni kakvim zlom bacali na nj da bi ga se dotakli. ¹¹ A nečisti duhovi, čim bi ga spazili, padali bi preda nj i vikali: "Ti si Sin Božji!" ¹² A on im se oštro prijetio da ga ne prokazuju. ¹³ Uziđe na goru i pozove koje sam htjede. I dođoše k njemu. ¹⁴ I ustanovi dvanaesticu da budu s njime i da ih šalje propovijedati ¹⁵ s vlašću da izgone đavle. ¹⁶ Ustanovi dakle dvanaesticu: Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar, ¹⁷ i Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima nadjenu ime Boanerges, to jest Sinovi groma, ¹⁸ i Andriju i Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadeja i Šimuna Kananajca ¹⁹ i Judu Iškariotskoga, koji ga izda. ²⁰ I dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. ²¹ Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan sebe je!" ²² I pismoznanci što sidoše iz Jeruzalema govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle." ²³ A on ih dozva pa im u prisposodobama govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti?" ²⁴ Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. ²⁵ Ili: ako se kuća u sebi razdijeli,

ona ne može opstati. ²⁶ Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdjelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. ²⁷ Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!” ²⁸ Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. ²⁹ No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja do vijeka; krivac je grijeha vječnoga.” ³⁰ Jer govorahu: “Duha nečistoga ima.” ³¹ I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. ³² Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: “Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!” ³³ On im odgovori: “Tko je majka moja i braća moja?” ³⁴ I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: “Evo majke moje, evo braće moje! ³⁵ Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.”

4

¹ I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu silan svijet te on uđe u lađu i sjede na moru, a sve ono mnoštvo bijaše uz more, na kopnu. ² Poučavao ih je u prispodobama mnogočemu. Govorio im u pouci: ³ “Poslušajte! Gle, iziđe sijač sijati. ⁴ I dok je sijao, poneko zrno pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. ⁵ Neko opet pade na kamenito tlo gdje nemaše dosta zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. ⁶ Ali kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja, osuši se. ⁷ Neko opet pade

u trnje i trnje uzraste i uguši ga te ploda ne donese. ⁸ Neko napokon pade u dobru zemlju i dade plod, razraste se i razmnoži, te donese: jedno tridesetostruko, jedno šezdesetostruko, jedno stostruko.” ⁹ I doda: “Tko ima uši da čuje, neka čuje!” ¹⁰ Kad bijaše nasamo, oni oko njega zajedno s dvanaesticom pitahu ga o prispodobama. ¹¹ I govoraše im: “Vama je dano otajstvo kraljevstva Božjega, a onima vani sve biva u prispodobama: ¹² da gledaju, gledaju - i ne vide, slušaju, slušaju - i ne razumiju, da se ne obrate pa da im se otpusti.” ¹³ I kaže im: “Zar ne znate tu prispodobu? Kako ćete onda razumjeti prispodobe uopće? ¹⁴ Sijač sije Riječ. ¹⁵ Oni uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah dolazi Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu. ¹⁶ Zasijani na tlo kamenito jesu oni koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime, ¹⁷ ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazne. ¹⁸ A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ, ¹⁹ ali nadošle brige vremenite, zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše Riječ te ona ostane bez ploda. ²⁰ A zasijani na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko. ²¹ I govoraše im: “Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod postelju? Zar ne da se stavi na svijećnjak? ²² Ta ništa nije zastrto, osim zato da se očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo! ²³ Ima li tko uši da čuje, neka čuje.” ²⁴ I

govoraše im: “Pazite što slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. I nadodat će vam se. ²⁵ Doista, onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.” ²⁶ I govoraše im: “Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. ²⁷ Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; ²⁸ zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. ²⁹ A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.” ³⁰ I govoraše: “Kako da prisposodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposdobi iznesemo? ³¹ Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, ³² jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.” ³³ Mnogim takvim prisposodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. ³⁴ Bez prisposdobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao. ³⁵ Uvečer istoga dana kaže im: “Prijeđimo prijeko!” ³⁶ Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe. ³⁷ Najednom nasto žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. ³⁸ A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: “Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?” ³⁹ On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: “Utihni! Umukni!” I smiri se vjetar i nasto velika utiha. ⁴⁰ Tada im reče: “Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?” ⁴¹ Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: “Tko li je

ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

5

¹ Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski. ² Čim iziđe iz lađe, odmah mu iz grobnica pohiti u susret neki čovjek s nečistim duhom. ³ Obitavalište je imao u grobnicama. I nitko ga više nije mogao svezati ni lancima ⁴ jer je već često bio i okovima i lancima svezan, ali je raskinuo okove i iskidao lance i nitko ga nije mogao ukrotiti. ⁵ Po cijele bi noći i dane u grobnicama i po brdima vikao i bio se kamenjem. ⁶ Kad izdaleka opazi Isusa, dotrči i pokloni mu se, ⁷ a onda u sav glas povika: “Što ti imaš sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!” ⁸ Jer Isus mu bijaše rekao: “Iziđi, duše nečisti, iz ovoga čovjeka!” ⁹ Isus ga nato upita: “Kako ti je ime?” Kaže mu: “Legija mi je ime! Ima nas mnogo!” ¹⁰ I uporno zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja. ¹¹ A ondje je pod brdom paslo veliko krdo svinja. ¹² Zaklinjahu ga dakle: “Pošalji nas u ove svinje da u njih uđemo!” ¹³ I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće jurnu niz obronak u more i podavi se u moru. ¹⁴ Svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i selima. A ljudi pođoše vidjeti što se dogodilo. ¹⁵ Dođu Isusu. Ugledaju opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave pameti - on koji ih je imao legiju. I prestraše se. ¹⁶ A očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i ono o svinjama. ¹⁷ Tada ga

stanu moliti da ode iz njihova kraja. ¹⁸ Kad je ulazio u lađu, onaj što bijaše opsjednut molio ga da bude uza nj. ¹⁹ No on mu ne dopusti, nego mu reče: "Pođi kući k svojim pa im javi što ti je učinio Gospodin, kako ti se smilovao." ²⁰ On ode i poče razgllašavati po Dekapolu što mu učini Isus. I svi su se divili. ²¹ Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. ²² Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge ²³ pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!" ²⁴ I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. ²⁵ A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, ²⁶ mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. ²⁷ Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. ²⁸ Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena." ²⁹ I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. ³⁰ Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: "Tko se to dotaknu mojih haljina?" ³¹ A učenici mu rekoše: "Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'" ³² A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini. ³³ Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini. ³⁴ On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja

spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!” ³⁵ Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom. “Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?” ³⁶ Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: “Ne boj se! Samo vjeruj!” ³⁷ I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. ³⁸ I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. ³⁹ Uđe i kaže im: “Što bučite i plaćete? Dijete nije umrlo, nego spava.” ⁴⁰ A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. ⁴¹ Primi dijete za ruku govoreći: “Talita, kum!” što znači: “Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!” ⁴² I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. ⁴³ On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

6

¹ I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. ² I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: “Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama?” ³ Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljev, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među nama?” I sablažnjavahu se o njega. ⁴ A Isus im govoraše: “Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.” ⁵ I ne mogaše

ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. ⁶ I čudio se njihovoj nevjeri. Obilazio je selima uokolo i naučavao. ⁷ Dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. ⁸ I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu, ⁹ nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina. ¹⁰ I govoraše im: “Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. ¹¹ Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo.” ¹² Otišavši, propovijedali su obraćenje, ¹³ izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali. ¹⁴ Dočuo to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime te se govorilo: “Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu.” ¹⁵ A drugi govorahu: “Ilija je!” Treći opet: “Prorok, kao jedan od proroka.” ¹⁶ Herod pak na to govoraše: “Uskrsnu Ivan kojemu ja odrubih glavu.” ¹⁷ Herod doista bijaše dao uhititi Ivana i svezati ga u tamnici zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa, kojom se bio oženio. ¹⁸ Budući da je Ivan govorio Herodu: “Ne smiješ imati žene brata svojega!”, ¹⁹ Herodijada ga mrzila i htjela ga ubiti, ali nije mogla ²⁰ jer se Herod bojava Ivana; znao je da je on čovjek pravedan i svet pa ga je štitio. I kad god bi ga slušao, uvelike bi se zbunio, a rado ga je slušao. ²¹ I dođe zgodan dan kad Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima,

časnicima i prvacima galilejskim. ²² Uđe kći Herodijadina i zaplesa. Svidje se Herodu i sustolnicima. Kralj reče djevojci: “Zaišti od mene što god hoćeš i dat ću ti!” ²³ I zakle joj se: “Što god zaišteš od mene, dat ću ti, pa bilo to i pol mojega kraljevstva.” ²⁴ Ona iziđe pa će svojoj materi: “Što da zaištem?” A ona će: “Glavu Ivana Krstitelja!” ²⁵ I odmah žurno uđe kralju te zaište: “Hoću da mi odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!” ²⁶ Ožalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na htjede je odbiti. ²⁷ Kralj odmah posla krvnika i naredi da donese glavu Ivanovu. On ode, odrubi mu glavu u tamnici, ²⁸ donese je na pladnju i dade je djevojci, a djevojka materi. ²⁹ Kad za to dočuše Ivanovi učenici, dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u grob. ³⁰ Uto se apostoli skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali. ³¹ I reče im: “Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.” Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. ³² Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. ³³ No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčase onamo i pretekoše ih. ³⁴ Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu. ³⁵ A u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu reknu: “Pust je ovo kraj i već je kasno. ³⁶ Otpusti ih da odu po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo.” ³⁷ No on im odgovori: “Podajte im vi jesti.” Kažu mu: “Da pođemo i kupimo za dvjesta

denara kruha pa da im damo jesti?” ³⁸ A on će im: “Koliko kruhova imate? Idite i vidite!” Pošto izvidješe, kažu: “Pet, i dvije ribe.” ³⁹ I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju po zelenoj travi. ⁴⁰ I pružiše se po sto i po pedeset na svaku lijehu. ⁴¹ On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove i davaše učenicima da posluže ljude. Tako i dvije ribe razdijeli svima. ⁴² I jeli su svi i nasitili se. ⁴³ I od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i od riba. ⁴⁴ A jelo je pet tisuća muškaraca. ⁴⁵ On odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo. ⁴⁶ I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli. ⁴⁷ Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju. ⁴⁸ Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći po moru. I htjede ih mimoići. ⁴⁹ A oni, vidjevši kako hodi po moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše. ⁵⁰ Jer svi su ga vidjeli i prestrašili se. A on im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!” ⁵¹ I uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se, prekomjerno, snebivahu; ⁵² još ne shvatiše ono o kruhovima, nego im srce bijaše stvrđnuto. ⁵³ Pošto doploviše na kraj, dođu u Genezaret i pristanu. ⁵⁴ Kad iziđu iz lađe, ljudi ga odmah prepoznaju ⁵⁵ pa oblete sav onaj kraj. I počnu donositi na nosilima bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi. ⁵⁶ I kamo bi god ulazio - u sela, u gradove, u zaseoke - po trgovima bi stavljali bolesnike i molili ga da se

dotaknu makar skuta njegove haljine. I koji bi ga se god dotakli, ozdravljali bi.

7

¹ Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznanaca koji dođoše iz Jeruzalema. ² I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku. ³ A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih. ⁴ Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca. ⁵ Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: “Zašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?” ⁶ A on im reče: “Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. ⁷ Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbe ljudske. ⁸ Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.” ⁹ Još im govoraše: “Lijepo! Dokidate Božju zapovijed da biste sačuvali svoju predaju. ¹⁰ Mojsije doista reče: Poštuj oca svoga i majku svoju. I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni. ¹¹ A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude 'korban', to jest sveti dar', ¹² takvome više ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku. ¹³ Tako dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste. I još štošta tomu slično činite.” ¹⁴ Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: “Poslušajte me svi i razumijte! ¹⁵ Ništa što izvana ulazi

u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje. ¹⁶ Tko ima uši da čuje, neka čuje!” ¹⁷ I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za prispodobu. ¹⁸ I reče im: “Tako? Ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi ¹⁹ jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?” Tako on očisti sva jela. ²⁰ Još dometnu: “Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka. ²¹ Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, ²² preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. ²³ Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.” ²⁴ Odande otiđe u kraj tirske. I uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se nije mogao sakriti, ²⁵ nego odmah doču žena koje kćerka imaše duha nečistoga. Ona dođe i pade mu pred noge. ²⁶ A žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka rodom. I moljaše ga da joj iz kćeri istjera zloduha. ²⁷ A on joj govoraše: “Pusti da se prije nasite djeca! Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.” ²⁸ A ona će mu: “Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od mrvica dječjih.” ²⁹ Reče joj: “Zbog te riječi idi, izišao je iz tvoje kćeri zloduh.” ³⁰ I ode kući te nađe dijete gdje leži na postelji, a zloduh je bio izišao. ³¹ Zatim se ponovno vrati iz krajeva tirske pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. ³² Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. ³³ On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne

se njegova jezika. ³⁴ Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: "Effata!" - to će reći: "Otvori se!" ³⁵ I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade govoriti razgovijetno. ³⁶ A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više razglašavali ³⁷ i preko svake mjere zadivljeni govorili: "Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!"

8

¹ Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da nisu imali što jesti, dozva Isus učenike pa im reče: ² "Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me i nemaju što jesti. ³ Ako ih otpravim gladne njihovim kućama, klonut će putom. A neki su od njih došli iz daleka." ⁴ Učenici mu odgovore: "Otkuda bi ih tko ovdje u pustinji mogao nahraniti kruhom?" ⁵ On ih zapita: "Koliko kruhova imate?" Oni odgovore: "Sedam." ⁶ Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu. ⁷ A imali su i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče da i to posluže. ⁸ I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka odniješe sedam košara. ⁹ Bilo ih je oko četiri tisuće. Tada ih otpusti, ¹⁰ a sam sa svojim učenicima odmah uđe u lađu i ode u kraj dalmanutski. ¹¹ Tada istupiše farizeji i počеше raspravljati s njime. Iskušavajući ga, zatraže od njega znak s neba. ¹² On uzdahnu iz sve duše i reče: "Zašto ovaj

naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, ovome se naraštaju neće dati znak.” ¹³ Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otiđe prijeko. ¹⁴ A zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh sa sobom na lađi. ¹⁵ Nato ih Isus opomenu: “Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Herodova!” ¹⁶ Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: “Kruha nemamo.” ¹⁷ Zamijetio to Isus pa im reče: “Zašto ste zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i ne razumijete? Zar vam je srce stvrdnuto? ¹⁸ Oči imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete? Zar se ne sjećate? ¹⁹ Kad sam ono razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko punih košara ulomaka odnijeste?” Kažu mu: “Dvanaest.” ²⁰ “A kada razlomih sedam na četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?” Odgovore: “Sedam.” ²¹ A on će njima: “I još ne razumijete?” ²² Dođu u Betsaidu, dovedu mu slijepca pa ga zamole da ga se dotakne. ²³ On uhvati slijepca za ruku, izvede ga iz sela, pljunu mu u oči, stavi na nj ruke i zapita ga: “Vidiš li što?” ²⁴ Slijepac upilji pogled i reče: “Opažam ljude; vidim nešto kao drveće ... hodaju.” ²⁵ Tada mu Isus opet stavi ruke na oči i slijepac progleda i ozdravi te je mogao sve jasno na daleko vidjeti. ²⁶ Tada ga posla kući i reče mu: “Ne ulazi u selo.” ²⁷ I krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: “Što govore ljudi, tko sam ja?” ²⁸ Oni mu rekoše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.” ²⁹ On njih upita: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?” Petar prihvati

i reče: “Ti si Pomazanik - Krist!” ³⁰ I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu. ³¹ I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. ³² Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. ³³ A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: “Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” ³⁴ Tada dozva narod i učenike pa im reče: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. ³⁵ Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga. ³⁶ Ta što koristi čovjeku steći sav svijet, a životu svojemu nauditi? ³⁷ Ta što da čovjek dadne u zamjenu za život svoj? ³⁸ Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešničkom naraštaju - njega će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca svoga zajedno sa svetim anđelima.”

9

¹ Još im govoraše: “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide da je kraljevstvo Božje došlo u sili.” ² Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. ³ I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. ⁴ I ukaza im se Ilija

s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. ⁵ A Petar prihvati i reče Isusu: “Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.” ⁶ Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. ⁷ I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!” ⁸ I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. ⁹ Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. ¹⁰ Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo “od mrtvih ustati” ¹¹ pa ga upitaju: “Zašto pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?” ¹² A on im reče: “Ilija će, doduše, prije doći i sve obnoviti. Pa kako ipak piše o Sinu Čovječjem da će mnogo pretrpjeti i biti prezren?” ¹³ Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše s njim što im se prohtjelo, kao što piše o njemu.” ¹⁴ Kada dođoše k učenicima, ugledaše oko njih silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s njima. ¹⁵ Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenađeno brže pohrli pozdraviti ga. ¹⁶ A on ih upita: “Što to raspravljaste s njima?” ¹⁷ Odvрати netko iz mnoštva: “Učitelju, dovedoh k tebi svoga sina koji ima nijemoga duha. ¹⁸ Gdje ga god zgrabi, obara ga, a on pjeni, škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim učenicima da ga izagnaju, ali ne mogoše.” ¹⁹ On im odvrati: “O rode nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas podnositi? Dovedite ga k meni!” ²⁰ I dovedoše ga k njemu. Čim zloduh ugleda Isusa, potrese

dječakom i on se, oboren na zemlju, stane valjati i pjeniti. ²¹ Isus upita njegova oca: “Koliko je vremena kako mu se to događa?” On reče: “Od djetinjstva! ²² A često ga znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti. Nego, ako što možeš, pomози nam, imaj samilosti s nama!” ²³ Nato mu Isus reče: “Što? Ako možeš? Sve je moguće onomu koji vjeruje!” ²⁴ Dječakov otac brže povika: “Vjerujem! Pomози mojoj nevjeri!” ²⁵ Vidjevši da svijet odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu: “Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i da nisi više u nj ušao!” ²⁶ Zloduh nato zaviče, žestoko strese dječaka te iziđe, a on osta kao mrtav te su mnogi govorili da je umro. ²⁷ No Isus ga dohvati za ruku, podiže ga i on ustade. ²⁸ Kad Isus uđe u kuću, upitaše ga učenici nasamo: “Kako to da ga mi ne mogosmo izagnati?” ²⁹ Odgovori im: “Ovaj se rod ničim drugim ne može izagnati osim molitvom i postom.” ³⁰ Otišavši odande, prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. ³¹ Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: “Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.” ³² No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. ³³ I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: “Što ste putem raspravljali?” ³⁴ A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. ³⁵ On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: “Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!” ³⁶ I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrli ga

i reče im: ³⁷ “Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.” ³⁸ Reče mu Ivan: “Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama.” ³⁹ A Isus reče: “Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. ⁴⁰ Tko nije protiv nas, za nas je.” ⁴¹ “Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.” ⁴² “Onomu naprotiv tko bi sablažnio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinским kamenom o vratu bude bačen u more.” ⁴³ “Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. ⁴⁴ # ⁴⁵ I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge biti bačen u pakao. ⁴⁶ # ⁴⁷ I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, ⁴⁸ gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi. ⁴⁹ Uistinu, ognjem će svaki od njih biti poslan. ⁵⁰ Dobra je sol. Ali ako sol postane neslana, čime ćete nju začiniti? Imajte sol u sebi, a mir među sobom!”

10

¹ Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu stranu Jordana. I opet mnoštvo nagrnu k njemu, a on ih po svojem običaju ponovno poučavaše. ² A pristupe farizeji pa, da ga

iskušaju, upitaše: “Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?” ³ On im odgovori: “Što vam zapovjedi Mojsije?” ⁴ Oni rekoše: “Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti.” ⁵ A Isus će im: “Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed. ⁶ Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. ⁷ Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; ⁸ i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. ⁹ Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!” ¹⁰ U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. ¹¹ I reče im: “Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub. ¹² I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.” ¹³ Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. ¹⁴ Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im: “Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! ¹⁵ Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.” ¹⁶ Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke. ¹⁷ I dok je izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: “Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?” ¹⁸ Isus mu reče: “Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini! ¹⁹ Zapovijedi znadeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga i majku!” ²⁰ On mu odgovori: “Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.” ²¹ Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: “Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš,

prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.” ²² On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imao je velik imetak. ²³ Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: “Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!” ²⁴ Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: “Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje! ²⁵ Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.” ²⁶ Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: “Pa tko se onda može spasiti?” ²⁷ Isus upre u njih pogled i reče: “Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!” ²⁸ Petar mu počeo govoriti: “Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom.” ²⁹ Reče Isus: “Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, ³⁰ a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni. ³¹ A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi.” ³² Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao pred njima te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za njima, prestrašeni. Tada Isus opet uze dvanaestoricu i počeo im kazivati što će ga zadesiti: ³³ “Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt, predati poganima, ³⁴ izrugati i popljuvati. Izbičevat će ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati.” ³⁵ I pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: “Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo.”

³⁶ A on će im: “Što hoćete da vam učinim?”
³⁷ Oni mu rekoše: “Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva.” ³⁸ A Isus im reče: “Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?” ³⁹ Oni mu rekoše: “Možemo.” A Isus će im: “Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni, ⁴⁰ ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno.” ⁴¹ Kad su to čula ostala desetorica, počеше se gnjeviti na Jakova i Ivana. ⁴² Zato ih Isus dozva i reče im: “Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. ⁴³ Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! ⁴⁴ I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. ⁴⁵ Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.” ⁴⁶ Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. ⁴⁷ Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: “Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!” ⁴⁸ Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: “Sine Davidov, smiluj mi se!” ⁴⁹ Isus se zaustavi i reče: “Pozovite ga!” I pozovu slijepca sokoleći ga: “Ustani! Zove te!” ⁵⁰ On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. ⁵¹ Isus ga upita: “Što hoćeš da ti učinim?” Slijepac mu reče: “Učitelju moj, da progledam.” ⁵² Isus će mu: “Idi, vjera te tvoja

spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

11

¹ Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje dva učenika ² i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite. ³ Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti." ⁴ Otiđoše i nađoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga. ⁵ A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što drijete magare?" ⁶ Oni im odvrataše kako im reče Isus. I pustiše ih. ⁷ I dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj. ⁸ Mnogi prostrijaše svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima. ⁹ I oni pred njim i oni za njim klicahu: "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!" ¹⁰ Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi! Hosana u visinama!" ¹¹ I uđe u Jeruzalem, u Hram. I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše kasno, pođe s dvanaestoricom u Betaniju. ¹² Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje. ¹³ Ugleda izdaleka lisnatu smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši bliže, ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama. ¹⁴ Tada reče smokvi: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Čuli su to njegovi učenici. ¹⁵ Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove

i prodavačima golubova klupe. ¹⁶ I ne dopusti da itko išta pronese kroz Hram. ¹⁷ Učio ih je i govorio: "Nije li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode? A vi od njega načinili pećinu razbojničku!" ¹⁸ Kada su za to dočuli glavari svećenički i pismoznanci, tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga se jer je sav narod bio očaran njegovim naukom. ¹⁹ A kad se uvečerilo, izlazili su iz grada. ²⁰ Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do korijena. ²¹ Petar se prisjeti pa će Isusu: "Učitelju, pogledaj! Smokva koju si prokleo usahnu." ²² Isus im odvrati: "Imajte vjeru Božju. ²³ Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže - doista, bit će mu! ²⁴ Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam! ²⁵ No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke." ²⁶ # ²⁷ I dođu opet u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom, dođu k njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine. ²⁸ I govorahu mu: "Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade tu vlast da to činiš?" ²⁹ A Isus im reče: "Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim. ³⁰ Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!" ³¹ A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu dakle ne povjerovaste?' ³² Nego, da reknemo 'od ljudi!'" - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana

smatrahu doista prorokom. ³³ I odgovore Isusu: “Ne znamo.” A Isus će im: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.”

12

¹ I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek vinograd posadi, ogradom ogradi, iskopa tjesak i kulu podiže pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. ² I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od njih uzme dio uroda vinogradarskoga. ³ A oni ga pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku. ⁴ I opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavu i izružiše ga. ⁵ Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše, druge pobiše.” ⁶ “Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega naposljetku posla k njima misleći: ‘Poštovat će sina moga.’ ⁷ Ali ti vinogradari među sobom rekoše: ‘Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.’ ⁸ I pograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda.” ⁹ “Što li će učiniti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare i dati vinograd drugima. ¹⁰ Niste li čitali ovo Pismo: Kamen što ga odbaciše graditelji, postade kamen zaglavni. ¹¹ Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim!” ¹² I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva. Razumješe da je protiv njih izrekao prispodobu pa ga ostave i odu. ¹³ I pošalju k njemu neke od farizeja i herodovaca da ga uhvate u riječi. ¹⁴ Oni dođu i kažu mu: “Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po istini

učiš putu Božjemu. Je li dopušteno dati porez caru ili nije? Da damo ili da ne damo?” ¹⁵ A on im reče prozirući njihovo licemjerje: “Što me iskušavate? Donesite mi denar da vidim!” ¹⁶ Oni donijеше. I reče im: “Čija je ovo slika i natpis?” A oni će mu: “Carev.” ¹⁷ A Isus im reče: “Caru podajte carevo, a Bogu Božje!” I divili su mu se. ¹⁸ Dođu k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga: ¹⁹ “Učitelju, Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i ostavi ženu, a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. ²⁰ Sedmero braće bijaše. Prvi uze ženu i umrije ne ostavivši poroda. ²¹ I drugi je uze te umrije ne ostavivši poroda. I treći jednako tako. ²² I sedmorica ne ostaviše poroda. Najposlije i žena umrije. ²³ Komu će biti žena o uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu.” ²⁴ Reče im Isus: “Niste li u zabludi zbog toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje? ²⁵ Ta kad od mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima. ²⁶ A što se tiče mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu, kako Mojsiju reče Bog: Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog Jakovljevi? ²⁷ Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se varate.” ²⁸ Tada pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu. Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: “Koja je zapovijed prva od sviju?” ²⁹ Isus odgovori: “Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. ³⁰ Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega

srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!” ³¹ “Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih.” ³² Nato će mu pismoznanc: “Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. ³³ Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve.” ³⁴ Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: “Nisi daleko od kraljevstva Božjega!” I nitko se više nije usuđivao pitati ga. ³⁵ A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti: “Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov? ³⁶ A sam David reče u Duhu Svetome: Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!' ³⁷ Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je onda sin?” Silan ga je svijet s užitkom slušao. ³⁸ A on im u pouci svojoj govoraše: “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, ³⁹ prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; ⁴⁰ proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!” ⁴¹ Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. ⁴² Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. ⁴³ Tada dozove svoje učenike i reče im: “Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. ⁴⁴ Svi su oni zapravo ubacili

od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.”

13

¹ Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od njegovih učenika: “Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li zdanja!” ² Isus mu odvrati: “Vidiš li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.” ³ Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: ⁴ “Reci nam kada će to biti i na koji se znak sve to ima svršiti?” ⁵ Tada im Isus počne govoriti: “Pazite da vas tko ne zavede. ⁶ Mnogi će doći u moje ime i govoriti: Ja sam! I mnoge će zavesti. ⁷ Kada pak čujete za ratove i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak.” ⁸ “Narod će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova.” ⁹ “Vi pak pazite sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama, pred upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog mene, njima za svjedočanstvo. ¹⁰ A treba da se najprije svim narodima propovijeda evanđelje.” ¹¹ “Kad vas budu vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego govorite što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego Duh Sveti. ¹² Predavat će na smrt brat brata i otac sina. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. ¹³ Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka,

bit će spašen.” ¹⁴ “I kad vidite da grozota pustoši stoluje gdje joj nije mjesto - tko čita, neka razumije - koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore! ¹⁵ Tko bude na krovu, neka ne silazi i ne ulazi u kuću da iz nje što uzme. ¹⁶ I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme ogrtač!” ¹⁷ “Jao trudnicama i dojiljama u one dane! ¹⁸ A molite da to ne bude zimi ¹⁹ jer će onih dana biti tjeskoba kakve ne bi od početka stvorenja, koje stvorio Bog, sve do sada, a neće je ni biti. ²⁰ I kad Gospodin ne bi skratio dane one, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih, koje on sebi izabra, skratio je on te dane.” ²¹ Ako vam tada tko rekne: 'Evo Krista ovdje! Eno ondje!' - ne vjerujte. ²² Ustat će doista lažni kristi i lažni proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude li moguće, zavedu izabrane. ²³ Vi dakle budite na oprezu! Evo, prerekao sam vam sve!” ²⁴ Nego, u one dane, nakon one nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljati ²⁵ a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati. ²⁶ Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. ²⁷ I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.” ²⁸ A od smokve se naučite prisposodbi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. ²⁹ Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! ³⁰ Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. ³¹ Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti.” ³² “A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli

na nebu, ni Sin, nego samo Otac.” ³³ “Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas. ³⁴ Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. ³⁵ Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro - ³⁶ da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe.” ³⁷ “Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!”

14

¹ Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. ² Jer se govorilo: “Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda.” ³ I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi. ⁴ A neki negodovahu te će jedan drugomu: “Čemu to rasipanje pomasti? ⁵ Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima.” I otresahu se na nju. ⁶ A Isus reče: “Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. ⁷ Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. ⁸ Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. ⁹ Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.” ¹⁰ A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da

im ga preda. ¹¹ Kad su oni to čuli, obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda. ¹² Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: “Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?” ¹³ On pošalje dvojicu učenika i rekne im: “Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim ¹⁴ pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' ¹⁵ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremjeno. Ondje nam pripravite.” ¹⁶ Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu. ¹⁷ A uvečer dođe on s dvanaestoricom. ¹⁸ I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: “Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnoom blaguje.” ¹⁹ Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: “Da nisam ja?” ²⁰ A on im reče: “Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnoom u zdjelicu. ²¹ Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!” ²² I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: “Uzmite, ovo je tijelo moje.” ²³ I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. ²⁴ A on im reče: “Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva. ²⁵ Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.” ²⁶ Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

²⁷ I reče im Isus: "Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći.
²⁸ Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju."
²⁹ Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne, ja neću!" ³⁰ A Isus mu reče: "Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." ³¹ Ali on je upornije uvjeravao: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti." A tako su svi govorili.
³² I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok se ne pomolim." ³³ I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba ³⁴ pa im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!" ³⁵ Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoiđe ovaj čas.
³⁶ Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!" ³⁷ I dođe, nađe ih pozaspale pa reče Petru: "Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti?" ³⁸ Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo."
³⁹ Opet ode i pomoli se istim riječima. ⁴⁰ Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore. ⁴¹ Dođe i treći put i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke!" ⁴² Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!" ⁴³ Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. ⁴⁴ A

izdajica im njegov dade znak: “Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!” ⁴⁵ I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče: “Učitelju!” I poljubi ga. ⁴⁶ Oni podignu na nj ruke i uhvate ga. ⁴⁷ A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. ⁴⁸ Isus im prozbori: “Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. ⁴⁹ Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!” ⁵⁰ I svi ga ostave i pobjegnu. ⁵¹ A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, ⁵² no on ostavi plahtu i gol pobježe. ⁵³ Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. ⁵⁴ Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru. ⁵⁵ A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. ⁵⁶ Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. ⁵⁷ Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: ⁵⁸ “Mi smo ga čuli govoriti: ‘Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!’” ⁵⁹ Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno. ⁶⁰ Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?” ⁶¹ A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovo upita: “Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?”

⁶² A Isus mu reče: “Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim.” ⁶³ Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: “Što nam još trebaju svjedoci? ⁶⁴ Čuli ste hulu. Što vam se čini?” Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. ⁶⁵ I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći: “Proreci!” I sluge ga stadoše pljuskati. ⁶⁶ I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ⁶⁷ ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: “I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom.” ⁶⁸ On zanijeka: “Niti znam niti razumijem što govoriš.” I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. ⁶⁹ Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima: “Ovaj je od njih!” ⁷⁰ On opet nijekaše. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: “Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!” ⁷¹ On se tada stane kleti i preklinjati: “Ne znam čovjeka o kom govorite!” ⁷² I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: “Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I briznu u plač.

15

¹ Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. ² I upita ga Pilat: “Ti li si kralj židovski?” On mu odgovori: “Ti kažeš.” ³ I glavari ga svećenički teško optuživahu. ⁴ Pilat ga opet upita: “Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko

te optužuju.” ⁵ A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio. ⁶ O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali. ⁷ A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. ⁸ I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. ⁹ A on im odgovori: “Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?” ¹⁰ Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. ¹¹ Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. ¹² Pilat ih opet upita: “Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?” ¹³ A oni opet povikaše: “Raspni ga!” ¹⁴ Reče im Pilat: “Ta što je zla učinio?” Povikaše još jače: “Raspni ga!” ¹⁵ Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne. ¹⁶ Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četu ¹⁷ i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu ¹⁸ te ga stanu pozdravljati: “Zdravo, kralju židovski!” ¹⁹ I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. ²⁰ A pošto ga izrugaše, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu. ²¹ I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. ²² I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. ²³ I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze. ²⁴ Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti. ²⁵ A bijaše

treća ura kad ga razapeše. ²⁶ Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski."
²⁷ A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva. ²⁸ #
²⁹ Prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana, ³⁰ spasi sam sebe, siđi s križa!" ³¹ Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti!" ³² Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijeđahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti. ³³ A o šestoj uri tama nastaje po svoj zemlji - sve do ure devete. ³⁴ O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eloi, Eloi lama sabahtani?" To znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" ³⁵ Neki od nazočnih čuvši to govorahu: "Gle, Iliju zove." ³⁶ A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine." ³⁷ A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu. ³⁸ I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. ³⁹ A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!" ⁴⁰ Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - ⁴¹ te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem. ⁴² A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, ⁴³ dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kral-

jevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. ⁴⁴ Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. ⁴⁵ Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. ⁴⁶ Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. ⁴⁷ A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

16

¹ Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Saloma kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa. ² I prvoga dana u tjednu, veoma rano, o izlasku sunčevu, dođu na grob. ³ I razgovarahu među sobom: “Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnih?” ⁴ Pogledaju, a ono kamen otkotrljan. Bijaše doista veoma velik. ⁵ I ušavši u grob, ugledaju mladića zaogrnutu bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplaše se. ⁶ A on će im: “Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiše. ⁷ Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo vam reče!” ⁸ One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah i trepet. I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu. ⁹ Uskrsnuvši dakle rano prvog dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje bijaše istjerao sedam zloduha. ¹⁰ Ona ode i dojavi njegovima, tužnima i zaplakanima. ¹¹ Kad su oni čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne

povjerovali. ¹² Nakon toga ukazao se u drugome obličju dvojici od njih na putu dok su išli u selo. ¹³ I oni odu i dojavu drugima. Ni njima ne povjerovali. ¹⁴ Napokon se ukaza jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekora njihovu nevjeru i okorjelost srca što ne povjerovali onima koji ga vidjeli uskrsli od mrtvih. ¹⁵ I reče im: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. ¹⁶ Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. ¹⁷ A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zlođuhe, novim će jezicima zboriti, ¹⁸ zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro." ¹⁹ I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu. ²⁰ Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivao i utvrđivao Riječ popratnim znakovima.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7